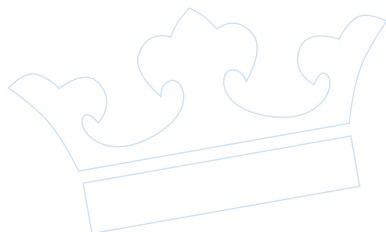

FURESØKYSTEN

Idèer til bevaring og forbedring af kystlandskabet mellem Frederikdals jorder og Kaningården

FORORD	3
SØEN OG KYSTEN	4
MÅL FOR FURESØKYSTEN	5
UDSIGT OVER FURESØEN	6
HAVEPLAN - LANDSKABSPLAN	7
TRÆERNE LANGS KYSTEN	8
BREDSIKRING	10
BÅDHUSE OG TRAPPER	11
BEBYGGELSEN	12
BEVARING AF BEBYGGELSE	13
BEBYGGELSENS TÆTHED	14
BEBYGGELSENS HØJDE	15
FURESØKYSTENS HISTORIE	16
PLANLÆGNING	17
INSPIRATION	18
DET VIDERE ARBEJDE	19

Vedtagelse

"Furesøkysten. Idéer til bevaring og forbedring af kystlandskabet mellem Frederikdals jorder og Kaningården" er vedtaget af Byplanudvalget den 10. april 2008.

Udgivet af

Lyngby-Taarbæk Kommune, Rådhuset, 2800 Kgs. Lyngby.

Denne folder er udarbejdet af Lyngby Taarbæk Kommune, Teknisk Forvaltning, Byplanafdelingen i samarbejde med Danmarks Naturfredningsforening, Lyngby-Taarbæk lokalkomite, maj 2008.

Ansvarshavende

Byplanchef Jørgen Olsen

Redaktion

Teknisk Forvaltning

Design og grafisk tilrettelæggelse

Teknisk Forvaltning

Luftfotos

JW LUFTFOTO

Fotos i øvrigt

Lyngby-Taarbæk Kommune

Papir

130 g Profisilk, omslag: 250 g Profisilk

Oplag

550 stk.

Tryk

Grefte Tryk A/S

Idékataloget kan downloades på www.ltk.dk eller afhentes på kommunens biblioteker, på Rådhuset eller i Administrationsbygningen, Toftebæksvej 12, så længe lager haves.

Kontakt

Teknisk Service, tlf. 45 97 35 00

Furesøen og dens omgivelser er et af de mest storslåede landskaber i Lyngby-Taarbæk Kommune. Kommunalbestyrelsen ønsker at værne om denne arv og forbedre den. Dette kræver en fortsat indsats og pleje af landskabet. Furesøkystens fremtræden er således af stor offentlig interesse og Furesøen har stor rekreativ værdi.

Det overordnede mål for Furesø kvarteret er at bevare og forstærke træbevoksningen, så kyststrækningen mellem Frederiksdals jorder og Kaningården på længere sigt kan fremtræde som en mere sammenhængende skovklædt kyststrækning.

Allerede tidligt i 90'erne konstaterede Kommunalbestyrelsen, at den tilbageblevne fyrre- og løvskovsbevoksning på og ovenfor skrænten var af meget svingende kvalitet. Kommunalbestyrelsen besluttede derfor at udgive pjecen: "Træer ved Furesøen", der gjorde opmærksom på det tiltagende landskabelige problem. Pjecen blev sendt til grundejerne som oplysning og inspiration, og med opfordring til at værne om det markante landskabstræk.

Oplysningsarbejdet fik imidlertid ikke den ønskede virkning. Det betyder, at skovbæltet ikke er opretholdt eller fornyet igennem en lang årrække, hvorfor det må forventes at blive yderligere udtyndet i de kommende årtier, med mindre der sættes ind nu.

Kommunalbestyrelsen har derfor udarbejdet dette hæfte og igangsat en proces om et nyt plangrundlag for Furesøkysten. Afsnittene om bebyggelsen er medtaget af hensyn til den kommende lokalplan. Dette hæfte og en baggrundsrapport med registrering og analyse af kysten er udarbejdet i samarbejde med Danmarks Naturfredningsforenings lokalkomite for Lyngby-Taarbæk.

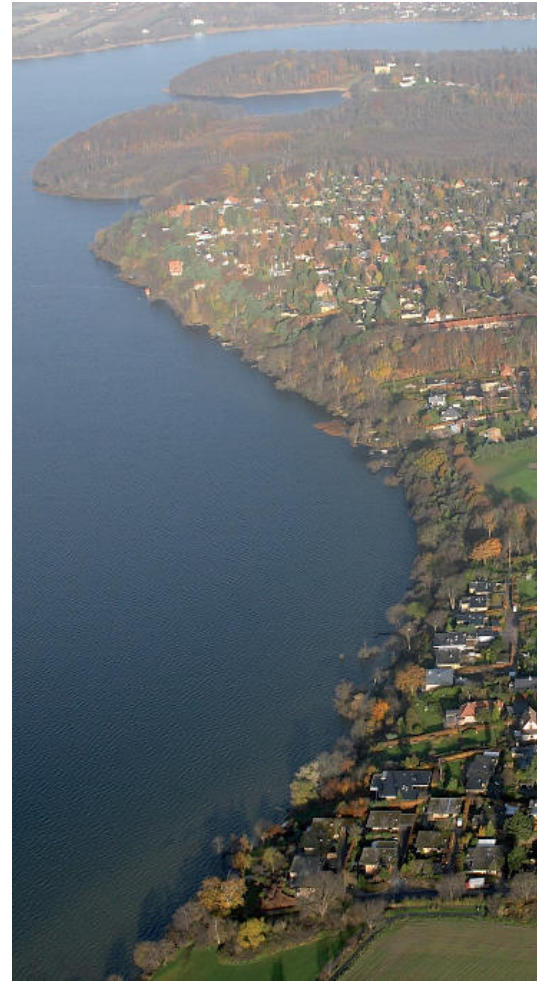
Målet med denne folder er at styrke oplysningsarbejdet og bevidstheden om landskabets kvaliteter. Folderen indeholder idéer og forslag til, hvordan træbevoksningen mellem Frederiksdals jorder og Kaningården kan bevares og forstærkes, samtidig med at der kan være udsigt over Furesøen fra bebyggelsen tættest på kysten. Hæftet indeholder også forslag til hvordan bebyggelse, både huse og bredsikring kan indpasses, så de fremstår mindre synlige i landskabet.

Kommunalbestyrelsen ser frem til en fortsat god dialog med grundejerne om en positiv udvikling for Furesøkysten.

Med venlig hilsen

Rolf Aagaard-Svendsen
Borgmester

SØEN OG KYSTEN

Furesøkvarteret er et attraktivt boligområde. Furesøen og de skovklædte skrænter mod søen er med til at gøre området unikt. Bevoksningen på skrænten har dog ikke kun betydning for grundejerne langs søen, men er også af stor betydning for landskabet omkring Furesøen.

Furesøkystens udtryk er forskelligt fra nord til syd. Højden af skrænten langs Furesøen varierer fra 7 – 16 meter. Kystskrænten er stejl på den nordlige strækning, mens terrænet er mere jævnt skrånende på den sydlige del. Det er først og fremmest beplantningen på toppen af skrænten, der tegner horisonten, når kysten ses fra Furesøen.

Skovbæltet er karakteristisk for den nordlige kyststrækning. Skovbæltet fremtræder som højskov, med blandt andet det danske nationaltræ bøgen, og den for stedet så karakteristiske skovfyr. Den nordlige del strækker sig fra Furesøparken til Kaningården. Alt i alt fremtræder kysten skovklædt, dog med punktvis og meget synlige "huller". Strækningen omfatter også Gyvelholm og Furesøparken, der mod kysten fremstår med tæt skov.

△ Furesøen har stor rekreativ værdi.

△△ Furesøkystens udtryk er forskelligt fra nord til syd. Den nordlige strækning fremtræder skovklædt.

Furesøkystens udtryk på den sydligste del, der strækker sig fra Virum Vandvej til Furesøparken, har en mere åben karakter. Parcellerne er mindre og bebyggelsen tættere. Her består horisonten primært af spredte træer mellem husene, og skræntarealerne fremtræder ofte som åbne grønne flader. Langs søbredden er der på dele af strækningen mange, af de for søbredden så karakteristiske rødler og piletræer. Det betyder, at den nederste del af skrænten generelt fremtræder med en sammenhængende grøn karakter, dog flere steder afbrudt af meget synlige skure og bredsikring.

Bebyggelsen er hovedsagelig placeret på eller lige bag skrænttoppen. Set fra Furesøen er bebyggelsen ofte ganske synlig, især på strækningen syd for Furesøparken, hvor der generelt ikke er nogen træbevoksning foran husene.

Furesøkystens forskellige udtryk fra nord til syd skyldes dels terrænforholdene og dels historiske grunde. Skovbæltet er nemlig kun sikret i den ene af de to byplanvedtægter, der gælder for området. Kommunalbestyrelsen finder det hverken rimeligt eller muligt at ændre ved grundpricipperne i det nuværende plangrundlag. Dette afspejler sig i de opstillede mål.

For hele Furesøkysten er det målet,

at træbevoksningen bevares og forstærkes,

at der iværksættes en foryngelse af træbevoksningen

at bredsikringen reduceres og sløres, så den fremstår mindre

synlig i landskabet, uden at dette medfører yderligere erosion,

at skure, bådehuse og trapper sløres med farver og beplantning, så de fremstår mindre markante i landskabet set fra søen.

For strækningen mellem Kaningården og Furesøparken er det målet, at bevare og forstærke det nuværende skovbælte, samtidig med at der gives mulighed for at etablere udsigtskiler for de kystnære ejendomme.

For strækningen mellem Furesøparken og Frederiksdals jorder er det målet at bevare og forstærke beplantningen, især langs søbredden og på den øverste del af grunden, da træerne her giver indtryk af skovbælte, når man ser ind mod kysten fra Furesøen.

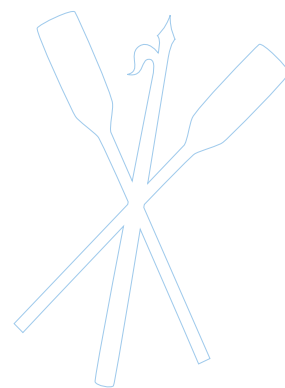
Disse mål kan dog ikke sikres med planlægning alene. Det kræver også grundejernes positive medvirken.

Kommunalbestyrelsen ønsker derfor at gå i dialog med grundejerne om tiltag for at bevare og forstærke træbevoksningen på den nordlige kyststrækning, og om muligheden for at styrke det grønne landskabelige præg på den sydlige del af kysten. Samtidig anerkender kommunalbestyrelsen grundejernes ønske om udsigt over Furesøen, hvorfor sikring af udsigtskiler også skal drøftes.

△ Furesøkystens udtryk på den sydligste del har en mere åben karakter.

△△ Gyvelholm set fra Furesøen. Eksempel på hvordan kyststrækningen kan fremstå med træbevoksning, samtidig med at der er udsigt fra ejendommen via en udsigtskile.

UDSIGT OVER FURESØEN

En af de væsentlige kvaliteter ved at bo ud til Furesøen er udsigten over søen. Ønsket om udsigt over Furesøen er dog især knyttet til de bestemte steder på grunden, hvor ophold er hyppig. De primære udsigtspunkter knytter sig til husets opholdsrum og terrassen ved huset.

Hvis en udsigt indrammes eller opdeles af træer og buske øges oplevelsen af perspektivisk dybde. En udsigt kan komponeres eller tilrettes som et landskabsbillede, hvor der bevidst arbejdes med forgrund, mellemgrund og baggrund.

Træer på skråningen og på skråningens top danner forgrunden og tjener som billedets indramning. Set fra Furesøen er træerne her samtidig med til at sløre bebyggelsen, fordi de skaber en horisont af trækroner. Det er væsentligt, at plantning i udsigtlinier er træarter, der kan tilpasses eller indgå på en sådan måde, at træets natur og skønhed bevares.

Mellemgrunden i billedet skabes af træer og buske på søbredden. Furesøen danner baggrunden og er med sin vekslen af lys og farver et flot modspil til træernes til tider lette og til tider mørke silhuetter.

Når en udsigt er indrammet af træer skifter udsigten karakter i takt med årstidernes skiften. De fleste løvtræer står uden blade halvdelen af året. Udsigten bliver større om vinteren - igennem de nøgne grene, og fugle- og dyrelivet bliver synligt. Med Furesøen som baggrund giver træer, især ved løvfald eller rimfrost, en unik landskabsoplevelse.

△ Indramning med træer giver udsigten en større dybde. Træer, der tjener til indramning af et billede, skal have en krone, der naturligt er hævet over øjenhøjde. Der er også vigtigt, at der er plads til træerne i deres fulde bredde, eller at træerne tåler en nødvendig opstamning og beskæring.

△△ Smukke landskaber er i gennem tiden blevet forevigtet via poesi og billedkunst. Landskabet omkring Furesøen er et af disse steder. Her "Dørstykke fra Dronninggård" (Næsseslottet) malet af Erik Paulsen.

▷ En skov af fyrretræer på toppen af skrænten af parken på Furesøvej 125 B.

Når man er nabo til storslået natur, er det også nødvendigt at se sit eget grundstykke i en større sammenhæng. Egne træer såvel som naboernes træer, indgår i en fælles udsigt. Ønsker og behov bør samstemmes med de nærmeste naboer, inden man går i gang med at plante og beskære.

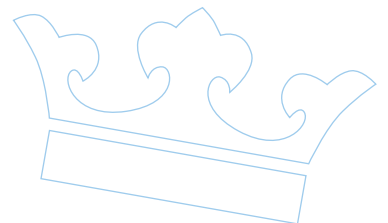
Ved planlægning af sin have er det vigtigt at klarlægge og prioritere behov og ønsker. Aspekter, der bør indtænkes, er: Hvor har man lyst til at opholde sig og hvorfra skal der være udsigt? Hvor ugenert skal opholdspladsen og måske hele haven være? Hvor skal der være læ, sol eller skygge? Hvor meget tid og hvor mange kræfter ønsker man at bruge på pleje af haven? Hvor stor del af grunden skal være naturgrund?

En bådture på Furesøen kan være et godt udgangspunkt for en snak med naboerne om kysten og om haverne set i sammenhæng og set fra vandet.

Når udsigtslinier skal etableres, og når havens forgrund og mellemgrund skal planlægges, er tiden en væsentlig faktor. Der skal værnes om de gamle træer. Deres levetid kan forkortes som følge af forkert beskæring af krone eller ved beskadigelse af rodsystemet. Nye træer, der skal erstatte de gamle, skal plantes længe før de gamle træer er udlevede. Det tager mange år, før et nyplantet træ bliver stort og fuldkronet, mens det blot tager få øjeblikke at foretage et indgreb, der måske senere fortrydes. Når nye træer skal plantes kræver det nøje planlægning: Træsarten skal udvælges, træets placering skal tænkes i tid og træet skal jævnlige plejes og formes.

Skovfyr og bøgetræer på toppen af skrænten, danner rammen om udsigten over Furesøen fra parken på Furesøvej 125 B.

Den markante kystskrænt mellem Frederiksdals jorder og Kanin-gården kan inddeles i tre zoner: Skræntens top, skrænten og søbredden.

Der er stor variation i vækstforholdene på skrænttop, skrænten og ved søbredden. Skræntens top er vindomsust og udsat for tørke. Skrænten er følsom for jordskred og søbredden er våd og ligger delvist i læ. Hver zone fordrer forskellige planter. De træer, der er karakteristiske inden for hver zone, anbefales.

Skræntens top tegnes af et skovbælte af bøg og skovfyr.

Skovfyr har en smal krone. Træet, der kan blive 25 meter højt og meget gammelt, har en vækstform, der ofte er asymmetrisk og forbindes med barsk natur. Skovfyr giver, med sin ranke vækst og sin højtsiddende krone, muligheder for udsigt under trækronen, og har ikke store skyggegener.

Bøg er et bredt og skyggedannende træ, der er kun rum til større grupper af dette smukke træ på de store grunde, i skel og i parkanlæggene langs Furesøen. På de mindre grunde og på den del af kysten, der er tæt bebygget, kan der sandsynligvis kun findes plads til én solitær bøg. Samtidig skal placeringen vurderes nøje, og man skal i mange år være jævnlig opmærksom på træets form.

△ Gamle bøgetræer.

▽ Fyrreskov på toppen af skrænten.

▷ Birketræer.

På skrænten står store og små træer, der er naturlige i hegn og skovbryn. Skovfyr og bøg, birk, ask, røn, naur, tjørn og fuglekirsebær er eksempler på træer, der trives på skrænterne og som er gode til at modstå jordskred. Det er også arter, der sår sig selv og som er naturlige i hegn og skovbryn. Blandt de gode store buske kan anbefales benved, slåen, fjeldribs, hyld, hassel, gedebled og kvalkved og seljepil.

Birk kan fremhæves, da det er et rankt og lysåbent træ. Birk kan blive op til 25 meter. Træets lethed og den ranke vækst gør, at det er let at placere i og især mellem udsigtskiler på grunden og også tæt op ad boligen. Det er imidlertid vigtigt at huske, at birk ikke tåler beskæring.

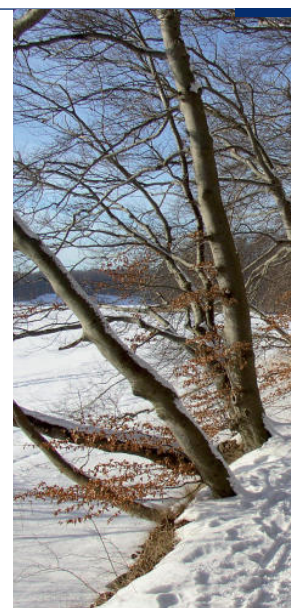
Valg af træer afhænger også af skræntens højde og hældning. Jo højere skrænt, des mere plads til høje og brede træer. Jo stejle-re skrænt, des større behov for vegetation med rodnet, der hindrer jordskred.

Søbredden er ofte våd og udsat for erosion, forårsaget af blæst og søens bølger. De træer, der er karakteristiske her, er rødel og forskellige pilearter.

Rødel er et rankt træ med en tæt, kuplet krone. Rødel kan blive 20 meter højt og tåler beskæring. Rødel lader sig derfor også let indpasse. Rødel kan vokse med rødderne i vand, hvorfor træets rodnet udgør en naturlig søbredssikring.

Hvidpil er et bredkronet, graciøst træ, der kan blive 20 meter højt og som ofte når en høj alder. Træet tåler en jævnlig styning og er således let at begrænse vertikalt. Hvidpil er tolerant for kulde og vind og klarer sig godt på vådbundsarealer.

Gråpil er næsten altid buskformet af vækst, når den vokser på fugtig bund. Gråpil er lyskrævende og bliver 3-6 meter høj. Den er hårdfør og tåler hård vind.

BREDSIKRING

Kyststrækningen mellem Frederiksdals jorder og Kaningården er kendetegnet af den markante kystskrænt, der blev dannet under sidste istid. Kystskræntens hældning og forstrandens bredde varierer og er til stadighed udsat for erosion på grund af vestenvinden og kystens udformning

Furesøens erosion på kysten er så kraftig, at der overalt er behov for bredsikring.

Den naturlige bredsikring består af træerødder af f.eks. pil og el. På langt størstedelen af kysten består bredsikringen af stenvolde, bolværk eller bygningsaffald.

Bredsikringen er nogle steder overdimensioneret f.eks. i Furesøparken og kan derfor reduceres og forskønnes uden at føre til øget erosion. Stenene kan med fordel genanvendes, men bør placeres under vandlinien.

Ved plantning af pilebuske og elletræer på dele af bredden, kan den kunstige bredsikring reduceres.

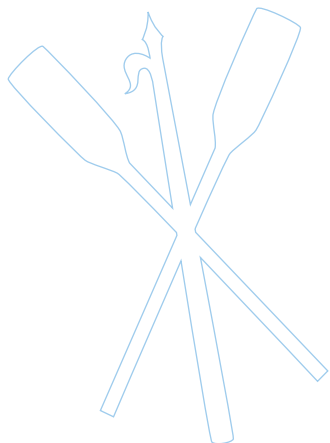
Pil er velegnet ved søbredden, da det kan vokse på meget våde steder og tåler en kraftig beskæring (styning) med få års mellemrum. På den måde kan søbredden være delvist bevokset med buske, uden at udsigten over søen forsvinder.

△ Pil som Bredsikring.

△△ Kampesten som bredsikring.

▷ Hvidpil i vandkanten.

El er ligeledes velegnet ved søbredden, da det også kan vokse på meget våde steder. El egner sig ikke til styning, men træets krone er relativt smal, så et par elletræer ved søbredden vil let kunne placeres uden at berøre udsigtskilerne.

BÅDEHUSE VED SØBREDDEN

Bådhusene og skure kan sløres af beplantning bestående af buske eller klatreplanter som for eksempel vild kaprifolie eller vedbend. Alternativt kan der sættes en hæk af Avnbøg, der først smider sine blade sidst på vinteren.

Bådehusenes farve har afgørende betydning for, hvor synlige de er ude fra Furesøen. Huse malet i en mat sort farve, er de mindst synlige.

I forbindelse med renovering af bådehusene kan de i nogle tilfælde rykkes tilbage fra kysten, så de bliver mindre synlige fra Furesøen. Bådehusene kan også placeres bag pile- og elletræer.

TRAPPER

Trapper, der giver adgang til Furesøen, bør så vidt muligt lægges ind i skrænten, så de ikke er synlige fra kysten. Trapper der er lagt ind i skrænten, som en slynget sti er mindre synlige end en stejl trappe, langt ind i skrænten. Denne vil også kræve gelænder på begge sider, mens en slynget trappe kun behøver ét gelænder, og dette kan placeres ind mod skrænten.

Trapper kan sløres af beplantning, enten ved at være placeret under træer eller ved at være omkranset af buske.

Trapper i en lys farve er meget mere synlige end trapper i en mørk farve.

△ Skure i mørke farver.

▷ Trappe bygget ind i skrænten.

▽ Elletræer i forgrunden. Bagved ses mørkt skur bag beplantning.

BEBYGGELSEN

Den eksisterende bebyggelse repræsenterer forskellige tidsperioder og arkitektur. Den enkelte bygnings arkitektur har stor betydning for samspillet med omgivelserne.

Renovering af bebyggelsen kan få væsentlig indflydelse på om bygningen er mere eller mindre synlig fra Furesøen. Materialer og farver er en væsentlig del af husets karakter. F.eks. har farver på murværk vundet mere og mere indpas gennem de seneste mange år. Hvis huset er pudset hvidt ses det tydeligt, men det ses næsten ikke, hvis huset er pudset i en mørk farve eller malet sort.

Taget er en meget væsentlig del af husets karakter og benævnes derfor også populært "den 5. facade". Ved udskiftning af tagmateriale skal der først og fremmest tages hensyn til husets arkitektur. Men for huse beliggende i 1. og 2. række til Furesøen bør tagmateriale også være afpasset omgivelserne. Tegltaget har i mange hundrede år været det mest udbredte. Gennem de seneste år har der været en tendens til at udskifte brændte tegl med glaserede tegl. Et hus med tagbeklædning af sort glaserede tegl vil reflektere lyset og vil derfor være langt mere synlig frem for sorte tegl, skifer eller lignende. Røde tegl er dog langt mere synlig end sorte tagflader.

Udskiftning af vinduer til en ny eller større type end den oprindelige vinduestype kan helt ændre udtrykket af et hus. Store vinduespartier vil i højere grad reflektere lyset og vil derfor være yderst synlige fra Furesøen.

Hvis skovbæltet er tæt og af høj kvalitet er bebyggelsens udformning ikke væsentlig for landskabets karakter.

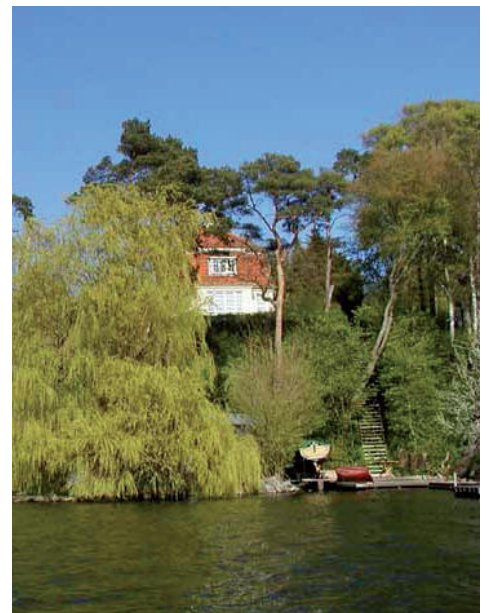
Kommunalbestyrelsen ønsker at bevare værdifuld bebyggelse i området. I området er der udpeget 8 bevaringsværdige bygninger opført frem til 1940. Én bygning med bevaringsværdi 2. Tre bygninger med bevaringsværdi 3 og fire bygninger med bevaringsværdi 4. Kommunalbestyrelsen er i gang med en vurdering af bevaringsværdien af alle bygninger i kommunen opført i perioden 1940 til 1979. Fra denne periode er der registreret 11 bygninger med bevaringsværdi 3 og 36 bygninger med bevaringsværdi 4. Alle resultaterne af denne vurdering kan, efterhånden som de lægges ind, ses på Kulturarvsstyrelsens hjemmeside i databasen over fredede og bevaringsværdige bygninger, www.kulturarv.dk/fbb.

Bevaringsværdier er angivet på en skala fra 1-9, med 1 som den højeste værdi. Bevaringsværdien hænger sammen med bygningens arkitektur og historie, om udskiftninger og ombygninger er tilpasset bygningens udtryk, og om bygningen er uundværlig i gadebilledet, i landskabet eller for helheden. Efter en registrering og vurdering tildeles hver bygning en bevaringsværdi. Bygningerne er inddelt i tre hovedgrupper: høj bevaringsværdi (1-3), middel bevaringsværdi (4-6) og lav bevaringsværdi (7-9).

En bygning er bevaringsværdig, når den er omfattet af forbud mod nedrivning i en lokalplan eller byplanvedtægt. Kommunalbestyrelsen har desuden besluttet, at en bygning er bevaringsværdig, når den har fået en bevaringsværdi fra 1 til 4.

Retningslinierne for en bevaringsværdig bygning kan godt være i modstrid med målet om at tilpasse bebyggelsen til Furesøns grønne omgivelser. F.eks. hvis huset fremstår hvidt eller er et typehus fra 60'erne med store vinduespartier.

BEBYGGELSENS TÆTHED

Grundstørrelserne i området er af afgørende betydning for hvordan området fremtræder mod Furesøen. Jo mindre grundstørrelsen er, jo flere bygninger, og jo mindre afstand er der mellem husene. En lille afstand til skel giver færre muligheder for at etablere beplantning i skel og færre muligheder for at placere store træer på grunden. Samtidig forøges ønsket om udsigt. Jo tættere bebyggelse jo flere beboere.

På baggrund af den kommende debat vil kommunalbestyrelsen fastsætte rammerne for den fremtidige bebyggelsestæthed i en lokalplan.

Hvis det besluttes, at tætheden ikke må øges, kan forskellige virkemidler tages i anvendelse. Et virkemiddel kan være at stoppe helt eller delvist for yderligere udstykning i området ved at regulere minimumsgrundstørrelsen. En anden mulighed er at regulere bebyggelsesprocenten.

Bebyggelsens placering på grunden er også væsentlig. Selv om der er tale om et rimeligt stort grundareal, kan et stort skræntareal betyde, at den reelle byggegrund bag beskyttelseslinien mod søen er ret lille. Hvorvidt det er gavlen, der placeres mod søen, eller om det er en lang facade, er af betydning for afstanden til skel, men også for bebyggelsens synlighed fra søen.

Yderligere udstykning må alt i alt forventes at betyde, at skovbæltet bliver yderligere udtyndet i de kommende årtier. Med mindre der sættes ind nu.

Bebyggelsens højdeforhold er også af afgørende betydning for bebyggelsens relation både til naboer og til landskabet. I forbindelse med ældre udstykninger er der i visse tilfælde tinglyst privatretlige servitutter på den frastykkede ejendom, der forhindrer bebyggelse i mere end 1 etage. Kommunalbestyrelsen ønsker som udgangspunkt ikke at ophæve disse private aftaler via lokalplanlægningen af området.

Hvorvidt en bygning udformes i 1 etage, 1½ etage eller 2 etager er dog ikke i sig selv afgørende for bebyggelsens synlighed. Hvis bebyggelse i 1 etage udformes med 30° saddeltag, er der ikke den store højdeforskel på en bolig i 1 eller 1½ etage, udover en eventuel trempelkonstruktion til tagværket ved udnyttelse af tagrummet til beboelse. I stedet for en maksimal etagehøjde er det måske mere væsentligt at fastsætte en maksimal tagkote? En bygning i 2 etager med fladt tag er ikke nødvendigvis højere end bebyggelse i 1½ etage udformet med 45° saddeltag, og ved at tillade bebyggelse i 2 etager i stedet for 1 etage kan der skabes større afstand mellem husene. Igen kan bygningens placering og tagform være mindst lige så væsentlig for bygningens synlighed og naboernes udsyn som bygningens etagehøjde. Ligesom beplantningens kvalitet naturligvis er afgørende.

Ved nybyggeri eller ved en mere gennemgribende renovering som en udbygning med 1. sal eller opsætning af nye kviste og lignende skal der søges byggetilladelse. Spørgsmålet om højdeforhold vil blive drøftet i forbindelse med en kommende lokalplan.

Hvis skovbæltet er intakt eller hvis der etableres træbeplantning på skrænt, søbred og skrænttop er bebyggelsens placering, udformning og højde dog af mindre væsentlig betydning for landskabskarakteren.

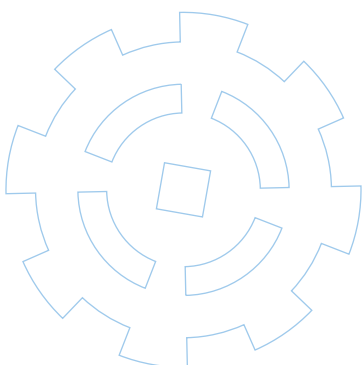
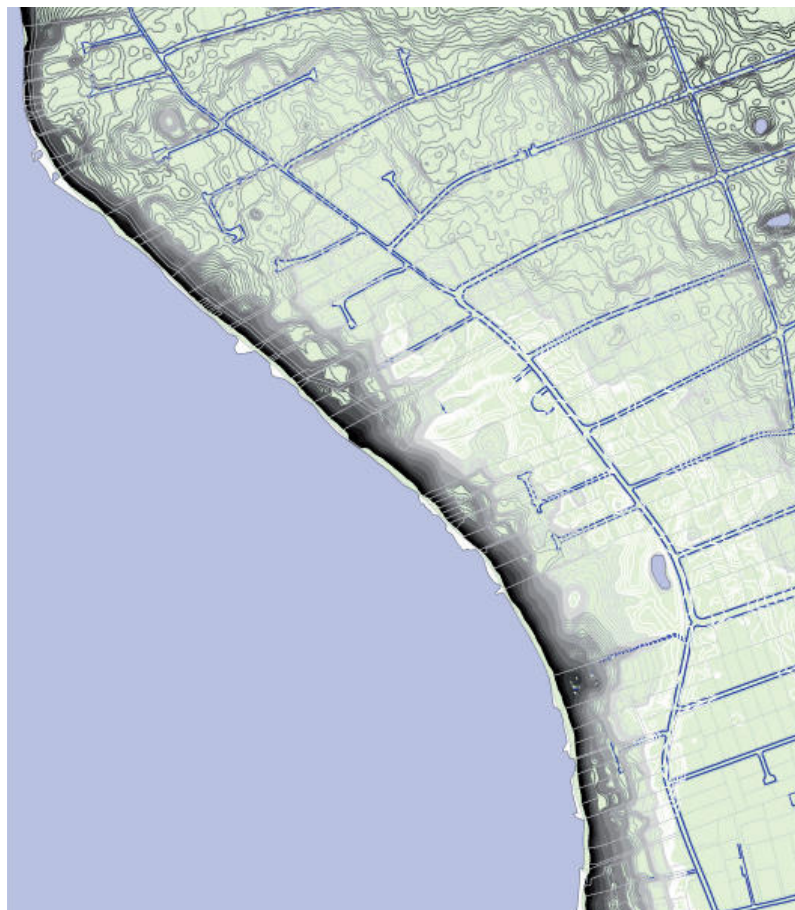

Furesøen hed oprindeligt Fuursø, hvor fuur er det gamle navn for træarten Fyr. Skovfyr og birk var blandt de første træer, som kom til Danmark efter istiden, og søen har tidligere været omgivet af en "urskov" af skovfyr med lysninger af birk.

Skrænten mod Furesøen blev op igennem det 18. og 19. århundrede benyttet som græsningsareal. Ingen træer og buske havde mulighed for at vokse sig store, fordi de konstant blev afgravid. Skovbevoksningen på skrænten er derfor ikke oprindelig, men af nyere dato. Ældst er de gamle skovfyr. De menes at være plantet af Anders og Helen Westenholz i perioden fra 1868 – 1896. Furesøkvarteret var dengang en del af Kaningården.

Anders Westenholz ejede Næsseslottet og købte i 1868 Kaningården, som han beholdt frem til sin død i 1886. Hans enke, Hellen Westenholz, havde Kaningården i yderligere 10 år, hvorefter ejendommen blev solgt til udstykning. Efter frasalget ophørte afgræsningen, og omkring år 1900 var skrænten sprunget i skov.

Omkring 1920 skete der igen forandringer i området. Nye udstykninger førte boligbyggeriet med sig, og i begyndelsen var der primært tale om store ejendomme. Senere er grundstørrelserne blevet mindre og mindre, og i takt hermed er skovbæltet på skrænten blevet udtyndet mærkbart. Samtidigt er der ikke sket nogen væsentlig fornyelse af skovbæltet.

I 1930'erne blev planlægning introduceret som et redskab til at fastholde bestemte landskabstræk. Bevarelsen af smukke landskaber var således et af de bærende argumenter for tilvejebringelsen af de første fredningsplaner. I 1939 nedsatte daværende statsminister Thorvald Stauning et udvalg, der skulle arbejde for at bevare de vigtigste landskabstræk i Hovedstadsregionen. Dette arbejde førte til rapporten: "Københavnsegnens grønne arealer", hvori Furesøen og dens omgivelser indgik.

Furesøen og landskabet omkring har således været centralt placeret i fredningsplaner, men også i guldalderkunsten. Det var derfor naturligt, at kommunalbestyrelsen ved udbygningen af Furesøkvarteret i midten af 50'erne fulgte op med planer om at bevare skovbæltet.

Området er i dag omfattet af byplanvedtægt 4 og 5, som er tinglyst på ejendommene. Byplanvedtægt 4 er mest vidtgående. Planen fastsætter, at søbredden og det skovbevoksede areal langs Furesøen skal bevares i overensstemmelse med den oprindelige karakter, og at træerne ikke må fældes uden tilladelse fra kommunalbestyrelsen.

Byplanvedtægterne er stadig gældende, men er på Kaningården og Gyvelholm erstattet af lokalplaner. De skovbevoksede arealer på Kaningården og Gyvelholm er desuden sikret som fredskov efter Skovloven.

Alle ejendomme langs Furesøen er også omfattet af Naturbeskyttelseslovens søbeskyttelseslinie. På arealerne mellem Furesøen og beskyttelseslinien må der ikke opføres ny bebyggelse og lignende eller foretages ændringer i terrænet, medmindre kommunalbestyrelsen meddeler dispensation hertil.

Fredskoven på Gyvelholm.

△ Furesøparken set fra Furesøkysten.

△△ Furesøparken set fra syd mod nord.

Inspiration til valg af træer kan f.eks. hentes i kommunens grønne anlæg langs Furesøen. Inspiration kan også fås fra fagfolk i form af landskabsarkitekter og gartnere eller ved erfaringsudveksling med naboer.

Kommunalbestyrelsen har sat sig det mål, at parkerne langs Furesøen skal afspejle det naturbillede, som tilstræbes for hele kyststrækningen.

Furesøparkens kystskrænter er skovklædte. Bevoksningen har fået lov til at vokse sig høj og dækker for udsigten til søen. Baggrunden er, at landskabsarkitekten C. Th. Sørensen valgte, at der kun skal være ét punkt i parken, hvorfra der er udsyn til Furesøen. Udsigtspunktet er på en kunstig bakke inde i parken. Det er ikke tanken at ændre på denne hovedidé.

Som inspiration til valg af træer planlægger kommunen at sætte skilte på træerne på skrænten, så de besøgende kan få indtryk af hvilke træarter, der trives på skrænterne, deres alder og deres skulpturelle potentialer. Det er også planen, at nye småtræer fremover forsynes med skilte.

I parken på Furesøvej 125 B står der på toppen af skråningen mange af de for Furesøkysten så karakteristiske skovfyr. Her står også flere store gamle bøgetræer, mens skrænten bærer præg af at her før i tiden var mange elmetræer. Kommunen er i gang med at udarbejde en plejeplan for parken. Planen vil indeholde udsigtsskiler og vil blive offentliggjort som inspiration.

Ud for Kaningården bliver skrænterne igen lavere. Skrænterne står skovklædte, overvejende med bøgetræer. Kystsikringen består primært af elle- og piletræer samt grupper af sten og faskiner. Kystsikringen sker, uden at stedets naturbillede forstyrres.

Kommunalbestyrelsen vil indbyde bredejerne til et dialogmøde om, hvordan træbevoksningen i området sikres bedste muligt. Forslag til indholdet i en lokalplan vil også blive drøftet på mødet.

Idéer til forbedringer og styrkelse af kyststrækningens grønne identitet, kan være mange, og meget forskellige fra ejendom til ejendom. En idé til en videre bearbejdning af forslagene i dette hæfte kunne være, at grundejerne inden for mindre delstrækninger mødes og laver forskellige mere konkrete forslag. De mere specifikke forhold kan drøftes her, sammen med de mange og mere detaljerede forslag til styrkelse af kyststrækningen.

Et andet vigtigt aspekt er også at sikre hensynet til de naboer, der vil blive berørt af planerne, såfremt genplantning eller nyplantning ad åre vil medføre skyggegener for de bagvedliggende ejendomme. Dialog er vigtig, så eventuelle gener undgås eller minimeres mest mulig.

Kommunalbestyrelsen ønsker et bredt samarbejde mellem grundejerne, Danmarks Naturfredningsforening lokalkomite for Lyngby-Taarbæk, Furesøens ejer – repræsenteret ved Skov- og Naturstyrelsen Hovedstaden. Det er tanken, at samarbejdet skal fortsætte omkring udarbejdelse af en lokalplan.

Kommunalbestyrelsen har besluttet, at de nedenfor nævnte emner skal være hovedtemaerne i en fremtidig lokalplan for Furesøkysten:

- beskyttelse og gendannelse af beplantningen indenfor skov- og søbeskyttelseslinien
- bebyggelsens højdeforhold i relation til naboer og landskab,
- bevaring af værdifuld bebyggelse,
- bebyggelsens arkitektur samt
- bebyggelsestæthed.

IDÉER TIL BEVARING OG FORBEDRING AF KYSTLANDSKABET MELLEM FREDERIKDALS JORDER OG KANINGÅRDEN

Kommunalbestyrelsen ønsker at lavet et nyt plangrundlag for Furesøkysten.

Dette hæfte indeholder idéer til hvordan der kan ske en bevaring og forbedring af kystlandskabet mellem Frederiksdals jorder og Kaningården. Der afholdes møde med grundejerne om disse idéer og den videre planlægning af området.

Hæftet er lagt på kommunens hjemmeside:

www.ltk.dk/teknikogmiljoe/furesokysten

Samme sted kan følgende baggrundsrapport ses:

Registrering og analyse af landskabet mellem Frederiksdals jorder og Kaningården

På kommunens hjemmeside kan desuden ses:

Byplanvedtægt 4 for den nordlige del af Furesøkvarteret

Byplanvedtægt 5 for den sydlige del af Furesøkvarteret

Lokalplan 124 for Gyvelholm, Furesøvej 61 i Virum

Lokalplan 182 for Kaningården Furesøvej 161-177 i Virum

Se mere information om træer:

Træer og buske til skovbryn, læhegn og vildtplantninger,
www.skov-info.dk/haefte/13

